

УНИВЕРЗИТЕТ „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ - ШТИП
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

UDC80 (82)

ISSN 1857-7059

ГОДИШЕН ЗБОРНИК

2022

YEARBOOK

2022

ГОДИНА 13
БРОЈ 19

VOLUME XIII
NO 19

GOCE DELCEV UNIVERSITY - STIP
FACULTY OF PHILOLOGY

УНИВЕРЗИТЕТ „ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ“ – ШТИП
ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

ГОДИШЕН ЗБОРНИК
2022
YEARBOOK
2022

ГОДИНА 13
БР. 19

VOLUME XIII
NO 19

GOCE DELCEV UNIVERSITY – STIP
FACULTY OF PHILOLOGY

ГОДИШЕН ЗБОРНИК ФИЛОЛОШКИ ФАКУЛТЕТ

За издавачот:

проф. д-р Драгана Кузмановска

Издавачки совет

проф. д-р Блажо Боев

проф. д-р Лилјана Колева-Гудева

проф. д-р Драгана Кузмановска

проф. д-р Луси Караниколова -Чочоровска

проф. д-р Светлана Јакимовска

проф. д-р Ева Горѓиевска

Редакциски одбор

- проф. д-р Ралф Хајмрат – Универзитет од Малта, Малта
проф. д-р Нецати Демир – Универзитет од Гази, Турција
проф. д-р Ридван Џанин – Универзитет од Едрене, Турција
проф. д-р Стана Смиљковиќ – Универзитет од Ниш, Србија
проф. д-р Тан Ван Тон Та – Универзитет Париз Ест, Франција
проф. д-р Карин Руке Бритен – Универзитет Париз 7 - Дени Дидро, Франција
проф. д-р Роналд Шејфер – Универзитет од Пенсилванија, САД
проф. д-р Кристина Кона – Хеленски Американски Универзитет, Грција
проф. д-р Златко Крамариќ – Универзитет Јосип Јурај Штросмаер, Хрватска
проф. д-р Борјана Просев-Оливер – Универзитет во Загреб, Хрватска
проф. д-р Татјана Гуришиќ-Беканович – Универзитет на Црна Гора, Црна Гора
проф. д-р Рајка Глушица – Универзитет на Црна Гора, Црна Гора
доц. д-р Марија Тодорова – Баптистички Универзитет од Хонг Конг, Кина
доц. д-р Зоран Поповски – Институт за образование на Хонг Конг, Кина
проф. д-р Елена Андонова – Универзитет „Неофит Рилски“, Бугарија
м-р Диана Мистреану – Универзитет од Луксембург, Луксембург
проф. д-р Зузана Буракова – Универзитет „Павол Јозев Сафарик“, Словачка
доц. д-р Наташа Поповиќ – Универзитет во Нови Сад, Србија

проф. д-р Светлана Јакимовска, проф. д-р Луси Караниколова-Чочоровска,
проф. д-р Ева Горѓиевска, проф. д-р Махмут Челик,
проф. д-р Јованка Денкова, проф. д-р Даринка Маролова, доц. д-р Весна Коцева,
виш лектор м-р Снежана Кирова, доц. д-р Наталија Поп-Зариева,
доц. д-р Надица Негриевска, доц. д-р Марија Крстева

Главен уредник

проф. д-р Светлана Јакимовска

Одговорен уредник

проф. д-р Ева Горѓиевска

Јазично уредување

Лилјана Јовановска

(македонски јазик)

виш лектор м-р Биљана Иванова, виш лектор м-р Крсте Илиев,

виш лектор м-р Драган Донеv

(англиски јазик)

Техничко уредување

Кире Зафиров

Редакција и администрација

Универзитет „Гоце Делчев“ -Штип

Филолошки факултет

ул. „Крсте Мисирков“ 10-А п. факс 201, 2000 Штип

Република Северна Македонија

YEARBOOK FACULTY OF PHILOLOGY

For the publisher:

Prof. Dragana Kuzmanovska, PhD

Editorial board

Prof. Blazo Boev, PhD

Prof. Liljana Koleva-Gudeva, PhD

Prof. Dragana Kuzmanovska, PhD

Prof. Lusi Karanikolova-Cocorovska, PhD

Prof. Svetlana Jakimovska, PhD

Prof. Eva Gjorgjievska, PhD

Editorial staff

Prof. Ralf Heimrath, PhD – University of Malta, Malta

Prof. Necati Demir, PhD – University of Gazi, Turkey

Prof. Rıdvan Canım, PhD – University of Edrene, Turkey

Prof. Stana Smiljkovic, PhD – University of Nis, Serbia

Prof. Thanh-Vân Ton-That, PhD – University Paris Est, France

Prof. Karine Rouquet-Brutin PhD – University Paris 7 – Denis Diderot, France

Prof. Ronald Shafer PhD – University of Pennsylvania, USA

Prof. Christina Kona, PhD – Hellenic American University, Greece

Prof. Zlatko Kramaric, PhD – University Josip Juraj Strossmaier, Croatia

Prof. Borjana Prosev – Oliver, PhD – University of Zagreb, Croatia

Prof. Tatjana Gurisik- Bekanovic, PhD – University of Montenegro, Montenegro

Prof. Rajka Glusica, PhD – University of Montenegro, Montenegro

Ass. Prof. Marija Todorova, PhD – Baptist University of Hong Kong, China

Ass. Prof. Zoran Popovski, PhD – Institute of education, Hong Kong, China

Prof. Elena Andonova, PhD – University Neofit Rilski, Bulgaria

Diana Mistreanu, MA – University of Luxemburg, Luxemburg

Prof. Zuzana Barakova, PhD – University Pavol Joseph Safarik, Slovakia

Ass. Prof. Natasa Popovik, PhD – University of Novi Sad, Serbia

Prof. Svetlana Jakimovska, PhD, Prof. Lusi Karanikolova-Cocorovska, PhD,
Prof. Eva Gjorgjievska, PhD, Prof. Mahmut Celik, PhD, Prof. Jovanka Denkova, PhD,

Prof. Darinka Marolova, PhD, Ass. Prof. Vesna Koceva, PhD,

lecturer Snezana Kirova, MA, Ass. Prof. Natalija Pop-Zarjeva, PhD,

Ass. Prof. Nadica Negrievska, PhD, Ass. prof. Marija Krsteva, PhD

Editor in chief

Prof. Svetlana Jakimovska, PhD

Managing editor

Prof. Eva Gjorgjievska, PhD

Language editor

Liljana Jovanovska

(Macedonian language)

lecturer Biljana Ivanova, MA, lecturer Krste Iliev, MA, lecturer Dragan Donev, MA

(English language)

Technical editor

Kire Zafirov

Address of editorial office

Goce Delchev University

Faculty of Philology

Krste Misirkov b.b., PO box 201

2000 Stip, Republic of North Macedonia

СОДРЖИНА CONTENTS

Јазик

- Сашка Јовановска, Натка Алаџозовска**
ЗАСТАПЕНОСТ НА ГРАМАТИЧКИТЕ ФОРМИ ВО
УЧЕБНИКОТ WELCOME 2 ОД ЕЛИЗАБЕТ ГРЕЈ И
ВИРѢИНИЈА ЕВАНС
Sashka Jovanovska, Natka Jankova Alagjovska
REPRESENTATION OF GRAMMAR FORMS IN THE
TEXTBOOK WELCOME 2 BY ELIZABETH GRAY
AND VIRGINIA EVANS 9
- Марица Тасевска**
ТРИТЕ ФАЗИ НА ЈАЗИЧНИОТ ИЗРАЗ
Marica Tasevska
THREE PHASES OF LANGUAGE EXPRESSION 19

Култура

- Марија Леонтиќ**
ПРИДОНЕСОТ НА АРИФ СТАРОВА ЗА ПРОНАОЃАЊЕТО И
ПРЕВЕДУВАЊЕТО НА БИТОЛСКИТЕ СИЦИЛИИ ОД
ОСМАНЛИСКИОТ ПЕРИОД
Marija Leontik
THE CONTRIBUTION OF ARIF STAROVA FOR FINDING AND
TRANSLATING THE BITOLA'S OTTOMAN REGISTERS
FROM THE OTTOMAN PERIOD 29
- Tatjana Vukelic**
BLACK VERNACULAR TRADITION AND FOLKLORE 45

Книжевност

- Весна Кожинкова**
БАЛКАНСКИОТ И МАКЕДОНСКИОТ ХРОНОТОП
ВО СОВРЕМЕНАТА ПОСТКОЛОНИЈАЛНА КРИТИКА
Vesna Kozhinkova
THE BALKAN AND MACEDONIAN CHRONOTOPE
IN MODERN POSTCOLONIAL CRITICISM 57
- Natalija Pop-Zarjeva, Krste Plev**
COLERIDGE: THE WORLD AND THE MORAL OF
THE RIME OF THE ANCIENT MARINER 69

Фатмине Вејсели

УЛОГАТА НА СЕСТРАТА ВО СЕМЕЈНОТО РИВАЛСТВО ВО
ДРАМАТА ЧИСТИЛИШТЕ ВО ИНГОЛШТАД
ОД МАРИЛУИЗЕ ФЛАЈСЕР

Fatmire Vejseli

THE ROLE OF THE SISTER IN THE FAMILY RIVALRY IN
THE DRAMA PURGATORY IN INGOLSTADT

BY MARILUISE FLEISER..... 79

Мерал Шехаби-Весели, Лулјета Адили-Челику, Фатмине Вејсели

КНИЖЕВНОТО ТВОРЕШТВО НА РУМИ КАКО ИНТЕРТЕКСТ
НА ПОЕЗИЈАТА НА ФРАШЕРИ

Meral Shehabi-Veseli, Luljeta Adili-Cheliku, Fatmire Vejseli

RUMI'S LITERARY WORKS AS AN INTERTEXT

OF FRASHER'S POEMS..... 89

ТРИТЕ ФАЗИ НА ЈАЗИЧНИОТ ИЗРАЗ

Марица Тасевска¹

¹Филолошки факултет, Универзитет „Гоце Делчев“, Штип
marica.tasevska@ugd.edu.mk

Апстракт: Целта на секоја модерна настава по странски јазик е стекнување јазични компетенции, односно оспособување на учениците за правилна употребна на јазикот во една комуникативна секојдневна ситуација. Но, што всушност се случува при зборувањето? Искуството покажува дека и покрај осумгодишното задолжително учење на германскиот јазик во основните и средните училишта сепак учениците не се чувствуваат подготвени да учествуваат во една комуникативна ситуација. Дали тоа се должи на тоа што премногу се размислува за она што треба да се сподели? Како истото да се формулира на странскиот јазик? Дали усвоената лексиката е доволна правилно да се сподели мислата? Дали потешкотиите се јавуваат при конципирање на реченицата? Дали соговорникот акустички добро ќе ја разбере пораката? Ова се само дел од прашањата кои се предмет на истражување во овој труд. Се анализираат трите фази низ кои се формира јазичниот израз и се детектираат проблемите кои се јавуваат во секоја фаза, со цел успешно надминување на истите и непречена комуникација на странскиот јазик.

Клучни зборови: настава, странски јазик, компетенции, зборување, комуникација, јазичен израз

THREE PHASES OF LANGUAGE EXPRESSION

Marica Tasevska¹

¹Faculty of Philology, Goce Delcev University, Stip, Macedonia
marica.tasevska@live.com

Abstract: The goal of each contemporary lecture of foreign language is acquiring language competences i.e. enabling students for proper use of the language in one communicative everyday situation. However, what actually happens when speaking? The experience shows that besides eight-year compulsory learning of the German language in elementary as well as secondary schools, students are still not feeling ready to participate in one communicative situation. Is that due to the overthinking of what should be shared? How is it formulated in the foreign language? Is the acquired lexica sufficient to properly introduce

the thought? Are there difficulties when making concepts of the sentences? Will the other speaker receive the message acoustically well? These are some of the issues that are subject to this paper. It shall analyze the three phases that form the language expression and it will detect the problem arising from each phase in order to successfully overcome them and to unstopably communicate in the foreign language.

Keywords: *lecture, foreign language, competences, speaking, communication, language expression*

Вовед

Научното дефинирање на зборувањето е од различни перспективи. Според Волф, од фонетска гледна точка, односно преку анализа на артикуларички процеси зборувањето се означува како психолошки процес (Wolff, 2006). Овие психолошки процеси кои се активираат со самото планирање на она што сакаме да го изговориме, пред да дојде до артикулација се предмет на истражување на психолингвистиката.

Кога комуницираме или ние зборуваме или сме во улога на слушател, понекогаш ги правиме и двете. Јазичната рецепција и продукција понекогаш временски може и да се поклопуваат една со друга. Сепак, според важечките јазични конвенции, треба да се избегнуваат истовременото зборување на повеќе лица или непријатното постојано молчење. Според Сакс, Шеглоф и Џеферсон, кои во 1974 година ги анализирале истите принципи на т.н. „**turn taking**“ при процесот на комуникација секогаш зборува само една личност. Учесниците во комуникацијата се тесно поврзани еден со друг. Како ние ќе разбереме што нашиот партнер мисли или зборува, зависи од нашиот јазичен израз, којшто пак, влијае врз јазичното однесување на нашиот партнер, како и способноста истото повторно да бидеме во можност да го примаме и обработиме (Sacks, Schegloff & Jefferson, 1974).

Менталните и невролошките системи во кои се одвива јазичната рецепција и продукција имаат различна градба и функција. Јазичната продукција и рецепција не можат едноставно да се подразбираат како реципрочни процеси нешто како „праќање“ и „примање“. Да ја разгледаме рецепцијата на еден јазичен израз: Ние сме во можност да го разбереме јазичниот израз на нашиот партнер дури и при релативно отежнати услови како што е бучава или пак радио или телевизиски пренос, без поединечно да го идентифицираме или обработиме секој поединечен збор, глас или граматичко правило. Секоја празнинка можеме да ја препознаеме, доколку се потпираме на нашите предзнаења за јазикот или нашето декларативно знаење (Rickheit & Strohner, 1993). Од друга страна, пак, треба да бидеме во можност истиот јазичен исказ, добро граматички и контекстуално формулиран, „слободно“ да го продуцираме, кога секој еден збор или глас како и сите граматички правила коректно ќе се применат. Јазичната рецепција може да се разбере како целокупен процес во кој паралелно течат

повеќе поединечни процеси, кои заедно придонесуваат за конечниот резултат. Кај јазичната продукција се работи за случување, во кое присуството на резултатите од еден надреден поединечен процес ќе стане предуслов за старт на еден подреден поединечен процес. Според Левелт, јазичната продукција се случува сериски (Levelt, 1989). Како невролошка основа за јазичната рецепција голема улога игра Верникеовиот центар, задниот дел на слепоочниот резен на мозочната хемисфера (кај деснораките од левата страна) чија повреда доведува до нарушување на способноста за сфаќање на изговорените зборови. Како невролошка основа за јазичната продукција од големо значење е броковиот центар, дел од кората на големиот мозок (кај деснораките од левата страна) во кој е сместен центарот за моторна организација на говорот. Притоа треба да се додаде дека освен овие центри голема улога за јазичната продукција или рецепција имаат и другите центри во мозокот, кои пак, кај сите индивидуи не се поврзани на ист начин (Werani, 1999).

Трите фази на јазичниот израз

Според Шатц, јазичниот израз се формира во три фази и тоа (Schatz, 2006: 29):

- фаза на конструкција (генерирање на когнитивниот израз) – во оваа фаза говорителот генерира одредена порака, која е адекватна на моменталните намери на говорителот и на комуникативната ситуација. Со помалку исклучоци оваа порака е когнитивно невербална, односно сè уште не претставува целосно формулирана „мисловна структура“.
- Фаза на трансформација или на декодирање – фаза во која пораката се декодира, т.е. формулира, односно размислување на „Што“ и „Како“ во реченицата.
- Фаза на реализација, односно артикулација – фаза на гласовно и гестикулативно реализирање на пораката, односно врз основа на поединечното декодирање се произведува гласовен израз или сигнал, кој може да се слушне

Фаза на конструкција

Генерирањето на когнитивниот израз може да се подели на три потпроцеси и тоа фокусирање, фиксирање на вредностите и форматирање. Говорителот се фокусира на она за кое треба да стане збор. Шлесингер зборува за генерирање на невербални „когнитивни структури“, а говорителот се фокусира на она за што е свесен и има намера да зборува. Притоа ги одбира оние когнитивни содржини, кои ќе ги декодира (селекција) и ги подредува за вербализирање на избраните когнитивни содржини во редослед (линеаризација) (Schlesinger, 1977).

Пример: говорителот се сеќава на последниот спортски натпревар за кој сака да разговара. И притоа тој не зборува за судијата на натпреварот, кој

му оставил некој впечаток. Секако се сеќава и на тоа, но притоа ја селектира пораката, зависно од ситуацијата и тематиката на говорот, па разговорот го започнува со возбудливото чекање пред стартот на натпреварот, текот на самата игра, па сè до неговото заминување од стадионот.

Во втората фаза следува фиксирањето на потсистемите на јазичната продукција. Во имплементацијата на невербалните основи за индивидуално формулирање се приспособуваат менталните системи, во кои се одвиваат потпроцесите на јазична продукција на соодветен ситуитивен начин (Herrmann & Grabowski, 1994). Така потпроцесот на артикулирање на јазичниот израз може да се прилагоди, зависно од ситуацијата на шепотење, на артикулирање со нормален тон или гласно викање. Во комуникативен контекст обично се работи за континуирана артикулација, без потреба од нејзино менување. Доколку се работи за комуникација со партнер со оштетен слух, на пример, тогаш прецизно се избира друг соодветен начин на артикулација. Ние сами избираме дали ќе зборуваме на стандарден литературен јазик, или пак ќе се послужиме со дијалект, дали ќе се обраќаме со учтива форма или не. Со самата промена на ситуитивноста на разговорот се менува и фиксирањето на параметрите. Во преодот од службен во приватен разговор може да се промени и начинот на артикулација на гласовите, како и употребата од стандарден јазик или на дијалект. Секогаш сите овие процеси не се случуваат планирано, туку како што напоменавме погоре, се променливи и соодветни на самата ситуација.

Во фазата на форматирање се усвојува оваа висока продуктивност, со што когнитивната невербална база на јазичната продукција мора да се дефинира во точно определен формат, за истата да може да се преземе како инпут од механизмите за декодирање (Levelt, 1989). Истите мисли, истите изразни содржини како и истите изразни цели можат да водат до сосема различни формулации, бидејќи постоечките мисли, претстави и чувства се декодирани како инпут и мораат соодветно да бидат разјаснети. На пример, доколку сакаме на нашиот партнер да му споделиме информација дека девојката е заљубена во момчето, тогаш тоа можеме да го направиме на повеќе начини:

- *Девојката го сака момчето.*
- *Девојката е вљубена во момчето.*
- *Оној кој го сака девојката, е момчето.*
- *Што се однесува до девојката, таа е заљубена во момчето.*
- *Таа го сака него.*
- *Нели девојката беше вљубена во момчето?*

Секако, потребни се комплексни психички механизми, истиот јазичен израз да се трансформира на една од многуте ситуативни, коректно семантички, како и прагматички и граматичко коректни јазични можности (Herrmann & Grabowski, 1994: 361).

Фаза на трансформација (декодирање)

Фокусираните и форматираните когнитивни искази понатму се предаваат дел по дел на механизмите за декодирање. На овој начин се создава декодиран инпут. Механизмите на декодирање на базата на овие декодирани инпути генерираат редица фонеме. Притоа овие настанати фонеме претставуваат специфични информации за морфемите и границите на зборот, информации за делење на слогови, за тонот и акцентот на слогот и многу други карактеристики на „врзаниот говор“. Аутпутот на механизмите за декодирање со состои од секвенци кои се обележани со помош на дополнителните информации и служат како инпут при процесот на артикулација.

Фаза на реализација (артикулација)

Во артикулацијата на еден јазичен исказ во прв план клучна улога играат комплексната говорна меторика и нејзината невролошка контрола како и говорниот сигнал како нејзин резултат. Мора да се напомене дека при зборувањето повеќепати во секунда се генерираат стотици координирани нервни импулси, одговорни за фонацијата во гркланот, каде започнува формирањето на гласот, потоа усната празнина, со сите нејзини делови, каде се дооформува гласот. (Levelt, 1989).

Заклучок

Накратко кажано, првата фаза или фазата на конструкција претставува подготвителна фаза во која се формираат нашите први претстави за содржината на пораката, која сакаме да ја споделиме. Притоа размислуваме на кој начин би ја формулирале истата зависно од соговорникот и ситуацијата. Потоа следува фазата на трансформација, односно се бараат вербални и невербални јазични средства, кои ќе ја овозможат фазата на реализација. Истовремено во главата на зборуваачот протекуваат низа процеси од кои произлегува третата фаза, односно гласовно и гестикултивно реализирање на пораката. Најчесто како потврда за коректноста на реализацијата претставува реакцијата на соговорникот (Schatz, 2006).

Според Шатц, најголемиот проблем, кој го имаат изучувачите на странски јазик е во фазата на трансформација, односно како да се справат со мноштвото од процеси кои протекуваат низ нивните глави и гласовно да ги реализираат нивните мисли (Schatz, 2006: 30). Не помалку значајна е и третата фаза, бидејќи правилниот изговор, јазичната артикулација придружена со гестикации или мимики претставуваат значаен фактор за разбирање и интерпретација на пораката. Затоа е од големо значење да не се потценува оваа фаза на реализација, туку уште во самите почетоци на изучувањето на јазикот да се обрне поголемо влијание на правилниот изговор.

Друг проблем се јавува и во карактерот на говорниот јазик. Најголемите тешкотии се јавуваат во брзината на самиот процес на зборување. Доколку при пишување ние имаме повеќе време на располагање да ја конструираме нашата порака, тоа не е случај со зборувањето, бидејќи временскиот притисок е доста поголем отколку кај пишувањето. Овие три фази, за кои зборувавме погоре се претопуваат една со друга и во процесот на јазична продукција треба истовремено да бидат совладани (Schatz, 2006: 33).

Друг проблем кој може да се јави при проблемот на зборување е од социопсихолошки аспект. Станува збор за стравот од активно користење на странскиот јазик. Тој може да настане доколку учениците имаат страв од неправилен изговор, при што ученикот може да биде исмеан од соучениците. Или пак, доколку се работи за недоразбирање или пак, за недостиг на јазично средство, сето тоа може да доведе до негативна оценка (Apeltauer, 1997: 107). Секако, овде треба да се спомене дека секогаш молчењето не е придружено со стравот од зборување. Може да се работи и за приватно повлечена тивка личност, којашто има негативна проценка за училиштето или пак, едноставно учениците не се навикнати на интеракција во наставата. Во секој случај зборувањето претставува навистина комплексен процес и понекогаш не е толку едноставно да се пронајдат вистинските јазични средства да се реализира пораката. Потребна е претпазливост и концентрација во доста кратко време да се организира пораката или говорот, а за реализација потребно е храброст, која ќе се спротивстави на ризикот од грешки и нема да потклекне под стравот од зборување (Huneke&Steinig 2010: 150).

Користена литература:

1. Apeltauer, E. (1997). Grundlagen des Erst- und Fremdsprachenerwerbs. Fernstudieneinheit 15. Berlin: Langenscheidt.
2. Herrmann, Th. & Grabowski, J. (1994). *Sprechen. Psychologie der Sprachproduktion*. Heidelberg; Berlin; Oxford: Spektrum, Akademischer Verlag.
3. Huneke, H-W. & Steinig, W. (2010): *Deutsch als Fremdsprache. Eine Einführung*. Berlin: Erich Schmidt Verlag GmbH & Co.
4. Levelt, W. J. M. (1989). *Speaking: From Intention to Articulation*. Cambridge/London: A Bradford Book/MIT Press.
5. Rickheit, G. & Strohner, H. (1993). *Grundlagen der kognitiven Sprachverarbeitung: Modelle, Methoden, Ergebnisse*. Tübingen: Francke
6. Sacks, H., Schegloff, E. & Jefferson, G. (1974). *A Simplest Systematics for the Organization of Turn-Taking for Conversation*. *Language*, 50, 696–735.
7. Schatz, H. (2006). *Fertigkeit Sprechen*. Fernstudieneinheit 20. München: Langenscheidt.

8. Schlesinger, I. M. (1977). *Production and Comprehension of Utterances*. Hillsdale: Erlbaum.
9. Werani, A. (1999). *Sprach- und Kognitionsforschung in der Aphasiologie – Ein Überblick*. *Sprache & Kognition*, 18, 20–29.
10. Wolff, D. (2006). Sprachproduktion als Planung: Ein Beitrag zur Psychologie und Didaktik des Sprechens. In: Clalüna, Monika/ Studer, Thomas (Hrsg.): *Deutsch im Gespräch. Sprechen im DaF- / DaZ-Unterricht. Sprechen über DaF / DaZ in der Schweiz*. Akten der Gesamtschweizerischen Tagung für Deutschlehrerinnen und Deutschlehrer 22. und 23. September 2006. Stallikon. 63–74.

